

01.07.18 – 30.09.18 / 1439 H.G. broj 12. godina 4. ISSN 2511 - 0772

VJERNIK

ISLAMSKI CASOPIS

TEMA BROJA

Tri temelja vjerovanja

Was Kinder=
ohren brauchen:

1. Ich hab dich Lieb
2. Gut gemacht!
3. Ich bin stolz auf dich!
4. Du bist etwas Besonderes
5. Schön, dass es dich gibt!
6. Ich glaub an dich!

Edukativni islamski časopis Vjernik

63477 Maintal

Germany

Registracija: ISSN 2511-0772

Esselamu alejkum ve
rahmetullahi ve berekatuhu

Islamski časopis "Vjernik" je islamsko -
edukativnog karaktera na principima
Kur'ana i Sunneta. Pored tema koje
govore o ispravnom shvatanju ove
uzvišene vjere, dio ovog časopisa je
posvećen ženi i porodici u islamu,
zdravlju a ni naši najmlađi nisu
zaboravljeni.

Cilj i svrha ovog časopisa jeste da'va
ili pozivanje ljudi da obožavaju i
potpuno se pokoravaju Allahu,
Uzvišen je On, i da slijede sunnet
Allahovog poslanika Muhammeda,
sallallahu 'alejhi ve selleme, te da
ustraju na tom putu.

Izdavač: Džemat FIRDEUS

Urednik: A. Mujakić

Grafički dizajn: S. M

Naslovna strana: E. M

U ovaj projekat su uključeni
članovi džemata Firdeus.

Ukoliko želite naručiti islamski časopis
"Vjernik" kontaktirajte nas putem
Email: Adismujakic@gmx.de , i vjernik
stiže besplatno na vašu adresu.

Redakcija islamskog časopisa "Vjernik"

Esselamu alejkum!

Sadržaj

O ovom broju čitate

4	Tri temelja vjerovanje
7	Selman El-Farisi
10	Ljetna samoobmana Bošnjakinja
11	Podvale o otkrivanju novih zemalja
12	Upoznaj Poslanika
13	Komunistički nadzornik
14	Najstariji univerzitet na svijetu
15	Ako mrziš arape-mrziš mene
18	Genocid je zaboraviti
19	Grußbotschaft von Bundespräsident
20	Ko su istinske legende
21	Poslanikov ogrtač
22	FIRDEUS - INFO

Tri temelja vjerovanja

Sva hvala pripada samo Allahu, Jedinom, koji nema sudruga, neka je salavat i selam na Allahovog Poslanika, njegovu časnu porodicu, sve ashabe i sve one koji ga dosljedno slijede do Sudnjega dana.

Allahova velika blagodan koju nam je podario jeste i ta što nas je učinio pripadnicima najboljeg naroda, sljedbenicima najodabranijeg Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, praktičarima Allahu najdražeg i najlakšeg vjerzakona, u kojem nema stega i okova, opterećivanja preko ljudskih mogućnosti, neka je sva hvala Uzvišenom Allahu. Molimo Ga, Svevišnjeg, da nas usmrti u ovoj vjeri kao Njegove iskrene robove.

Međutim, svjedoci smo brojnih sumnji i smutnji, novotarija među pripadnicima ovog naroda. Uveliko su prisutni pokazatelji širka, dok su pokazatelji tevhida dobro porisnuti. Mnogi od sljedbenika traže uputu, dobro, spas i uspjeh mimo Kur'ana i sunneta, a brojni su dokazi da će Allah u zabludi ostaviti onoga koji uputu bude tražio mimo Kur'ana i sunneta.

Imajući ovo u vidu, neophodno je ljudima pojašnjavati uputu iz Kur'ana i sunneta na sve moguće načine, isticati ubjeđenje i vjerovanje Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i prvih zlatnih generacija, ne bi li Allah dao da se prihvatimo čiste vjere kakva je objavljena od Allaha, subhanehu ve te'ala, daleko od svih primjesa mnogoboštva, nevjerstva i novina.

U ovim našim člancima, uz Allahovu dozvolu, spominjat ćemo principe i pravila sljedbenika sunneta i džemata, tj. onih koji nastoje slijediti Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i njegove ashabe u prakticiranju vjere islama. Uzvišenog Allaha molim da se okoristimo ovim riječima, da nas sačuva šejtanskih zavodjenja, da nam istinu pokaže istinom i olakša nam njeno slijedenje i da nam neistinu pokaže neistinom i udalji nas od nje.

Iman se sastoji od riječi jezikom, ubjeđenja srcem i djelima organa

Ovo je jedno od najznačajnijih ubjeđenja ehli-sunneta vel-džemata, u kojem su se od njih razišle brojne zalutale grupacije. Za svaki dio ovog pravila postoje mnogobrojni šerijatski tekstovi iz Kur'ana i sunneta. Dakle, iman kod ehli-sunneta vel-džemata sastoji se od tri temelja:

Prvi temelj: Ubjeđenje srca, i to je jedan od najvažnijih temelja imana. Zato je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, kada ga je upitao Džibril o imanu, rekao: *"Da vjeruješ u Allaha, i Njegove meleke, i Njegove knjige, i Njegove poslanike, i Posljednji dan i odredbu dobra i zla."* (Muslim) Uzvišeni je Allah rekao: **"O, vjernici, vjerujte u Allaha i u Njegovog poslanika, i u Knjigu koju je objavio Svome Poslaniku, i u Knjigu koju je objavio još prije, a ko ne vjeruje u Allaha, i u Njegove meleke, i u Njegove poslanike, i u Posljednji dan, taj je daleko zalutao."** (En-Nisa, 136) I rekao je Allah, subhanehu ve te'ala: **"Doista su samo vjernici oni koji vjeruju u Allaha i u Njegovog Poslanika, a zatim više ne sumnjaju!"** (El-Hudžurat, 15), i brojni drugi šerijatski tekstovi.

Drugi temelj:

Govor jezikom, i on dolazi odmah nakon ubjeđenja srca. Nije dovoljan jedan od ova dva temelja, tj. jedan drugog ne mogu zamijeniti, već su prijeko potrebna oba temelja jedan uz drugi, jer šta vrijedi ubjeđenje u srcu ako se ono ne potvrdi jezikom. Naprotiv, takvo ubjeđenje bez potvrde ne smatra se imanom, kao što se imanom ne smatra verbalna potvrda bez ubjeđenja srcem, već se smatra očitim nifakom, licemjerstvom. Rekao je Uzvišeni Allah: **"Recite: 'Mi vjerujemo u Allaha i u ono što nam je objavljeno, i u ono što je objavljeno Ibrahimu i Ismailu i Ishaku i Jakubu...'"** (El-Bekara, 136, i Ali Imran, 84) Vidimo da u ovom ajetu Uzvišeni Allah naređuje da se iman iskaže verbalno, a ne da se zadovolji samo ubjeđenjem. Također je rekao Uzvišeni Allah: **"A ako se oni okrenu, pa vi recite: 'Budite svjedoci da smo mi muslimani.'"** (Ali Imran, 64) Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: *"Naređeno mi je da se borim protiv ljudi sve dok ne kažu da nema istinskog boga mimo Allaha."* Dok, u drugom citatu stoji: *"...sve dok ne posvjedoče da nema istinskog boga mimo Allaha."* Znaj, Allah ti se smilovao, da su ovaj temelj imana obezvrijedili i učinili ga beznačajnim temeljom imana eš'arije i maturidije, koji kažu da je iman samo ubjeđenje. Prvi temelj – srčano ubjeđenje obezvrijedile su kullabije koji smatraju da je iman samo verbalna potvrda, na osnovu čega je čisti munafik vjernik potpunog imana, jer i munafik svjedoči da nema istinskog boga mimo Allaha i da je Muhammed Allahov poslanik. Ono što ukazuje na važnost objedinjavanja ubjeđenja i riječi kod jedne osobe jesu riječi Uzvišenog Allaha: **"Kada ti licemjeri dođu, kažu ti: 'Doista si ti Allahov poslanik!' Allah zna da si ti uistinu Njegov poslanik i Allah svjedoči da su licemjeri lažljivci!"** (El-Munafikun, 1) Oni su posvjedočili svojim jezicima, ali su bili neiskreni u toj svojoj izjavi. Riječi koje su izrekli su istinite riječi, ali oni nisu bili iskreni u njihovom izgovaranju, već su to rekli samo da bi sebe prekrili, slagali su, nisu rekli ono što se nalazi u njihovim srcima. Zbog toga je Uzvišeni Allah rekao: **"Allah zna da si ti poslanik, a zna i da licemjeri lažu."** Budući da ih je Allah, subhanehu ve te'ala, proglasio lažljivcima u njihovoj izjavi, ovo ukazuje na obaveznost objedinjavanja ubjeđenja srca i govora jezika.

Treći temelj:

Rad, činjenje djela, i nema sumnje da je ovo sastavni dio imana. Na to jasno ukazuje Kur'an i sunnet. Tako Uzvišeni Allah kaže: **"Allah neće poništiti njihov iman"** (El-Bekara, 143), tj. njihove namaze. Nakon promjene kible od Bejtul-Makdisa ka Kabi, ashabi su upitali: *"Šta je s našom braćom koja su umrla prije promjene kible, klanjali su prema Bejtul-Makdisu, šta je s njihovim namazima?"* Tada je Uzvišeni Allah objavio ovaj ajet u kojem je namaz, koji je djelo, nazvao imanom. U pogledu Po ovakvog komentara ne postoji razilaženje među komentatorima Allahove Knjige, tj. da je Uzvišeni Allah ovdje namaz, koji je od djela organa, nazvao imanom. Da djela nisu sastavni dio imana, ne bi bilo ispravno ovdje ga nazivati imanom. Ovo je jasan i kategoričan dokaz da je djelo sastavni dio imana. (Ibn Abdulberr, *Et-Temhid*, 9/245) Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: *"Iman se sastoji iz šezdeset i nekoliko dijelova. Najbolji dio jesu riječi la ilahe illallah, a najniži je ukloniti prepreku s puta,*

dok je i stid dio imana." (Buhari i Muslim) U ovom hadisu jasno vidimo da je uklanjanje prepreke s puta dio imana. U hadisu u kojem se govori o delegaciji Abdulkajsa navodi se da ih je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, upitao: "Znate li šta je iman?" "Allah i Njegov Poslanik najbolje znaju!", odgovorili su. A Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Svjedočenje da nema istinskog boga osim Allaha i da je Muhammed Allahov poslanik, obavljanje namaza, izdvajanje zekata, post ramazana i davanje petine iz ratnog plijena." Sve spomenuto u hadisu, nakon svjedočenja, jesu djela, a Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, ubraja ih u iman.

Zapamti, Allah ti se smilovao, vjerovanje sljedbenika sunneta jeste da se iman sastoji od srčanog ubjeđenja, verbalne potvrde i djela. Murdžije iz imana izuzimaju djelo, eš'arije i maturidije izuzimaju i djelo i verbalnu potvrdu, kullabije izuzimaju ubjeđenje i djelo, dok džehmije kažu da je iman općenita spoznaja, pa ko spozna Allaha, zna za Njega, taj je vjernik potpunog imana, što zahtijeva da su zulumčar faraon i prokletnik Iblis vjernici potpunog imana, što je očita zabluda, daleko od svake razboritosti i pameti.

Izjave poznatih islamskih učenjaka o imanu

Priznati i poznati islamski učenjaci smatrali su da se iman sastoji od verbalne potvrde i djela, da raste i opada, i da iman bez djela nije ispravan.

- Sufjan b. Ujejna, rahimehullahu te'ala, rekao je: "Iman je riječ i djelo. Ovo ubjeđenje preuzeli smo od generacija prije nas. I nije moguće da postoje samo riječi bez djela." (El-Adžurri, *Kitabuš-šeriat*, 2/604/239)
- Imam Šafija, rahimehullahu te'ala, rekao je: "Mišljenje ashaba, tabiina i onih koji su došli nakon njih, a mi smo ih zatekli, bilo je jednoglasno da je iman: riječ, djelo i namjera, i da jedan neće biti dovoljan bez ostalih." (El-Lalikai, *Šerhu usuli i' tikad ehli-sunneti vel-džemat*, 5/956/1593)
- Imam Ahmed, rahimehullahu te'ala, rekao je: "Devedesetak imama muslimana, imama selefa, pravnika, iz generacije, tabiina, jednoglasno su smatrali da je od sunneta na kojem je preselio Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, i da je iman riječ i djelo, raste s pokornošću, a opada s grijehanjem." (Ibn Redžeb el-Hanbeli, *Tabekatul-Hanabile*, 1/130)
- Imam Adžurri, rahimehullahu te'ala, rekao je: "Znajte, Allah se smilovao i meni i vama, da ono na čemu su bili učenjaci sunneta jeste da je iman obavezan svim ljudima, a on se ostvaruje potvrdom srca, izjašnjavanjem jezikom i djelima organa. Zatim, znajte da nije dovoljna spoznaja srcem i potvrda bez da se taj iman ne posvjedoči jezikom; i nije dovoljna spoznaja srcem i govor jezikom sve dok ne budu činila i djela organima. Kada se nađe sve ovo, tada čovjek biva vjernikom, a na to ukazuju Kur'an, sunnet i izjave islamskih učenjaka." (Adžurri, *Kitabuš-šeriat*, 2/611)
- Imam, hafiz Sufjan es-Sevri, rahimehullahu te'ala, rekao je: "Pravnici su govorili: 'Riječi neće biti ispravne bez djela, a i riječi i djela neće biti ispravni bez namjere, a opet sve to: i riječi, i djela, i namjera, neće biti ispravni ukoliko nisu u skladu sa sunnetom.'" (Ibn Betta, *El-Ibanetul-kubra*, 1/333)

Znaj, o ti koji čitaš ove retke, Allah nas uputio i učvrstio na putu istine, da svaki vjernik koji je iskren prema svome Gospodaru, onaj koji traži istinu, koji radi za svoj ahiret, svaki takav udaljava se od šejtanskih spletki i zavođenja, ništa ne govori niti radi a da za to nema makar jedan dokaz iz Allahove Knjige ili sunneta Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i riječi nekog od priznatih imama iz prvih generacija. Pa, šta reći za ovo pitanje kada su šerijatski tekstovi i govori prvih učenjaka toliko brojni da se ne mogu pobrojati?!

Allahu pripada sva hvala na početku i na kraju, i neka je salavat i selam na Njegovog Poslanika!

Izvor: El Asr / Hajrudin Tahir Ahmetović

Salman al farisi

SELMAN EL-FARISI

“Selman je od nas, ehli bejta.” (Allahov poslanik, Muhammed, s.a.w.s.)

Ovo je priča o onome koji je išao u potragu za istinom, koji je tragao za Allahom. To je priča o Selmanu el-Farisiji, r.a. Dopustimo Selmani da nam lično prepriča svoju priču, jer njegovi osjećaji su dublji, a kazivanje tačnije i elokventnije.

Kaže Selman: "Bio sam dječak iz područja Isfahan u Perziji, iz sela Džejjan. Moj otac je bio stariješina, najbogatiji i najpoštovaniji u cijelom selu. Otkako sam rođen, ja sam mu bio najdraži od svih stvorenja. Iz dana u dan se njegova ljubav pojačavala, tako da me je, strahujući za mene, skroz zatvorio u kuću, kao što se cure zatvaraju. Trudio sam se u našem obožavanju vatre koliko sam mogao, pa sam postao odgovoran za nju i ložio je. Ta časna obaveza mi je povjerena kako se vatra koju smo obožavali nebi ugasila ni za jedan tren, ni danju ni noću. Moj otac je imao veliki posjed koji nam je donosio veliki prihod. On bi stalno obilazio posjed i sakupljao prihod.

Jedoga dana ga neki posao spriječi, pa nemogavši otići u selo, pozva me i reče: Sine, kao što vidiš, ja ne mogu otići na posjed, nego

ti idi i umjesto mene obavi posao! Ja krenuh u pravcu našeg posjeda i, dok sam putovao,

naidoh na jednu od kršćanskih bogomolja, čuh iznutra glasove, pa mi to privuče pažnju. Nisam ništa znao o kršćanskim običajimaili nekog od pripadnika drugih vjera, zbog toga što me otac stalno držao zatvorenog u kući, daleko od drugih ljudi. Kada čuh njihove glasove, uđoh unutra vidjeti šta to oni rade. Pošto sve dobro razgledah, zadivi me njihov obred, pa poželjeh primiti njihovu vjeru. Pomislih: 'Ova vjera je bolja nego naša.' I tako ja ne odoh od njih sve dok sunce ne zađe, a na očev posjed nikako i ne odoh. U međuvremenu, upitah prisutne: 'Gdje je porijeklo ove vjere?' Odgovoriše: 'U području Šama (Siriije).' Kada pade noć, vratih se kući, gdje me dočeka otac pitajući šta sam uradio. Ja mu rekoh: 'O oče, naišao sam na ljude koji se mole Bogu u svojoj bogomolji, pa mi se veoma dopala njihova vjera. Kod njih sam se zadržao cijeli dan.' Otac se trže od mojih riječi, pa reče: 'Moj sine, nema u toj vjeri nikakva dobra, tvoja vjera i vjera tvojih očeva je puno bolja.' 'Nije, boga mi!' – rekoh mu. 'Njihova vjera je bolja od naše!' Moj otac se uplaši od tih riječi, pa me strahujući da se ne odmetnem od svoje vjere, ponovo zatvori u kuću i još mi stavi okov na noge. Kada mi se prva prilika ukaza, ja poručih onim kršćanima: 'Kada vam naiđe prva karavana koja putuje u Šam, obavijestite me.'

Oni me obavijestite, a ja svim silama navalih na okove, oslobodih se, te se krišom priključih karavani, i tako stigoh u Šam. Kada stigoh ja upitah: "Ko je ovdje najbolji čovjek u vjeri? Rekoše mi: 'Biskup, čuvar dotične bogomolje.' Nađoh ga i rekoh mu: 'Želim ući u kršćanstvo, pa bi volio biti uz tebe, služiti te, učiti od tebe i sa tobom se moliti Bogu.' On mi reče: 'Uđi.' Uđoh kod njega i počeh ga služiti. Nije mi dugo vremena trebalo da otkrijem kako je on loš čovjek. Podanicima je naređivao da mu daju milostinju i podsticao ih na to obećavajući im nagradu, a kada bi mu nešto dali da podijeli na Božijem putu, on bi ga krišom uzimao za sebe, a siromasima i bijednicima ne bi davao ništa.

Tako je nagomilao sedam velikih vreća zlata. Ja sam ga zbog toga silno zamrzio, ali on ubrzo umrije. Kada se kršćani sakupiše da ga ukopaju, ja im rekoh: 'Ovaj vaš drug je bio loš čovjek! Haređivao vam je milostinju i podsticao vas da je dajete, a kada bi mu vi šta donijeli, on je to ostavljao za sebe, dok siromasima ne bi davao ništa.' Oni me upitaše: 'Otkud znaš to?' Rekoh im: 'Pokazat ću vam gdje je njegova riznica.' 'Pokaži nam!' – povikaše mi. Pokazah mjesto gdje je ostavljao zlato. Kada ga oni izvadiše, nađoše sedam kesa punih zlata i srebra. Kada to vidješe, povikaše: 'Boga mi, nećemo ga nikako ni ukopati!' Onda ga mrtva razapeše na krst i kamenovaše. Malo vremena iza toga, izabraše drugog čovjeka na njegovo mjesto. Ja počeh i njega slijediti i služiti. Nikad nisam vidio čovjeka da mu je ovaj svijet manje važan, a da se tolike brine za Onaj svijet. Bio je i danju i noću u pobožnosti i obredima. Jako sam ga zavolio. Kod njega ostadog dugo, a kada mu se prikuči smrt, upitah ga: 'O dobri čovječe, koga mi preporučuješ i savjetuješ da kod njega budem poslije tebe?' On mi odgovori: 'Sine moj, ne poznajem nikoga da je ovakav kao ja, osim jednog čovjeka u Mosulu, to je čovjek koji ništa ne mijenja i ne dodaje vjeri, pa idi njemu!'

Kada moj učitelj umrije, ja odoh tom čovjeku u Mosul, a kada mu dođoh, ispričah mu sve o sebi i dodah: 'Prije nego je umro, taj i taj učiteljmi je preporučio doći tebi rekavši mi da

se ti čvrsto držiš onoga što je ispravno.' On mi reče: 'Ostani kod mene.' Ja ostadoh kod njega i vidjeh da je i on najbolji što može biti. Ali, ne prođe mnogo vremena, pa i on umrije.

Kada mu se prikučila smrt, ja ga upitah: 'O dobri čovječe, kao što vidiš, došla ti je Božija odredba, a ti o meni znaš sve. Pa, kome me preporučuješ i koga mi savjetuješ da slijedim?' 'O sine!' – reče mi on. 'Boga mi, ne znam ni za jednog čovjeka koji je ovakav kao što smo bili mi, osim tog i tog čovjeka u Nesibinu, pa idi njemu.' Kada ovaj čovjek bi ukopan, ja otputovah u Nesibin i nađoh preporučenog čovjeka. Ispričah što mi je rekao moj posljednji učitelj. On mi reče: 'Ostani kod nas.' Ostadoh kod njega i uvjerih se da je i on dobar i pošten kao i njegova dva druga. Ali, Boga mi, i njemu brzo dođe smrt, pa mu rekoh: 'Ti dobro znaš šta ti se sprema, pa kome me preporučuješ?' On reče: 'O sine moj, Boga mi, ja neznam ni za koga da je ovakav poput nas, osim tog i tog čovjeka u Amuriji, pa idi njemu. Ja odoh tom čovjeku i ispričah sve, a on reče: 'Ostani kod nas! Ostadoh kod njega, Boga mi, bijaše isti kao i njegovi drugovi.

Kod njega stekoh i malo imetka: nekoliko krava i ovaca. Zatim i tom čovjeku dođe Božija odredba kao i njegovim drugovima. Kada mu se prikuči smrt, ja mu rekoh: 'Ti sve o meni znaš veoma dobro, pa kome me preporučuješ i šta mi naređuješ činiti?' On reče: 'Sine moj! Boga mi ja neznam da je na cijeloj zemaljskoj kugli ostao ijedan čovjek privržen vjeri kao što smo to mi bili. Međutim, primaklo se vrijeme u kojem se treba u zemlji Arapa pojaviti Božiji Poslanik, koji će propovijedati čistu Ibrahimovu vjeru. On će iz svog kraja preseliti u kraj pun palmi među kamenitim brdima. Imat će znakove koji se ne mogu sakriti; ješće hediju (ono što mu se pokloni), a neće jesti sadaku (milostinju), između njegovih pleća će biti biljeg – pečat poslanstva. Pa, ako ikako možeš otići u te krajeve, ti idi.'

Onda i taj čovjek umrije, a ja u Amuriji ostadoh sve dok tuda ne naiđe grupa trgovaca iz Arabije iz plemena Kelb. Rekoh im: 'Ako me povedete sa sobom u Arabiju, dat ću vam ove

krave i ovce.' Oni prihvatiše, pa im ja dadoh sve što sam imao. Povedoše me sa sobom. Kada dođosmo u Vadil-kura (dolina između Šama i Medine), iznevjeriše me i prodadoše kao roba nekom Jevrejnu.

Tako ostadoh služiti. Kada ga jednom posjeti amidžić iz plemena Benu Kurejza, otkupi me i povede sa sobom. Odvede me u jesrib, pa ja viđoh palme koje je spomenuo moj učitelj iz Amurije. Prepoznadoh Medinu, tačno onakva kakvu nam je on opisao, pa tako ostadoh u njoj.

U to vrijeme, Vjerovjesnik je pozivao narod u Mekki, ali ja o tome nisam ništa čuo, jer sam bio prezauzet poslovima koje sa sobom nosi ropstvo. Ne prođe mnogo vremena, a Vjerovjesnik preseli u Jasrib. Taj dan, tako mi Allaha, bijah na vrh palme, obavljajući posao za gospodara koji je u tom času sjedio ispod. Odjednom se pojavi njegov Amidžić, koji u reče: 'Neka Bog pobije pripadnike plemena Evs i Hazredž! Eno ih, Boga mi, svi se sakupili u Kubau oko čovjeka koji je došao iz Mekke i tvrdi da je Allahov Poslanik.' Samo što čuh njegove riječi, obuze me vrtoglavica i vrućina, pa se uplaših da ne padnem na svog gospodara. Brzo se spustih s palme govoreći čovjeku: 'Šta si to rekao?! Ponovi mi tu vijest.'

Moj gospodar se razljuti, pa me silno ošamari, govoreći mi: 'Šta imaš ti sa tim čovjekom? Vrati se poslu!' Kasnije, kada nastupi noć, ja uzeh hurmi koje sam brao, i zaputih se tamo gdje je odsjeo Vjerovjesnik. Dođoh mu: 'Čuo sam da si ti dobar čovjek, a s tobom su tvoji drugovi, stranci i potrebni. Evo ovo sam odvojio za sadaku, pa mislim da ste vi preči nego iko drugi.' Onda mu pruđih hurme. On reče drugovima: 'Jedute! – a sam ništ ne uze.

Rekoh u sebi: 'Ovo je prvi znak!' Onda se vratih, pa ponovo sakupi hurmi. Kada se Vjerovjesnik iz Kubaa premjesti u Medinu, otiđoh mu i rekoh: 'Vidio sam da ne jedeš sadaku, pa sam ti ovo donijeo kao hediju da te počastim.' On uze i pojede nešto hurmi, zatim naredi drugovima te i oni jedoše. Opet rekoh sebi: 'Ovo je drugi znak!'

Kasnije sam došao vjerovjesniku, kada je on bio u Bekiil-Garkadu, mezarlucima, gdje je ukopavao nekog od svojih drugova. Vidio sam kako sjedi, a na njemu bijahu dva ogrtača. Poselamih ga, pa počeh kružiti oko njegane bih li vidio pečat na njegovim leđima kojeg je spomenuo onaj čovjek u Amuriji.

Kada vjerovjesnik vidjeh kako gledam u njegova leđa, shvati šta hoću, skinu ogrtač s leđa, ja pogledah i vidoh pečat. Saznadoh da je on, uistinu, Allahov poslanik, pa ga počeh ljubiti plačući. On me upitah: 'Šta je s tobom i ko si ti?' Ja mu, onda, ispričah svoju priču od početka do krajašto ga veoma zadivi (i začudi). Zaželje da i njegovi drugovi čuju, te ispričah i njima. Oni se redom začudiše mome slučaju, i silno obradovaše zbog njegovog završetka.'

Neka je spas i mir na Selmana el-Farisiju onoga dana kada je krenuo u potragu za Istinom (na svakom mjestu) po svim krajevima.

Neka je selam na Selmana onoga dana kada je spoznao Istinu, povjerovao u nju najčvršćim imanom. Neka je selam na Selmana onoga dana kada je umro i kada će ponovo biti proživljen.

Izvor: Iz života ashaba / dr. Abdurrahman Ra'fat el-Beša

LJETNA SAMOOBMANA BOŠNJAKINJA

Mnogo je toga čudnog što čovjek vidi i primijeti tokom ljetnog perioda, a jedno od toga jeste i to da se veliki broj žena tokom ljeta razgolićava mnogo više nego što to čine muškarci. Pa možemo vidjeti da velika većina muškaraca tokom cijelog ljeta nosi "normalnu" odjeću: hlače, trenerke, majica, košulju, neki šorc koji nerijetko doseže do ispod koljena.

S druge strane, veliki broj žena otkriva svoje tijelo mnogo više nego što to čine muškarci, na način koji je poznat svima. Mnoge žene to pravdaju vrućinom i visokim temperaturama. Doista čudno. Kako te temperature i vrućine nisu bile razlogom da se većina muškaraca ne razgolićava i ne skida prilikom svakodnevnog izlaska iz kuće?

Zašto sami sebe obmanjujemo, tj. zašto te žene same sebe obmanjuju? Zašto ne budu iskrene prema sebi i zašto ne priznaju da vrućina i temperature nisu baš glavni razlog razgolićenosti?

Koliko bi se umanjila razgolićenost, a samim tim i sve što povlači za sobom, kada bi žene pokrivala svoje tijelo u granicama u kojima to čine muškarci, a da ne govorimo o činjenici kakvi bi rezultati bili kada bi žene nosile odjeću koju im je naredio njihov Stvoritelj.

Zato, uvažene sestre, znajte da će svi oni muškarci koji pored vas prođu "normalno" obučeni, sutra na Sudnjem danu biti dokaz protiv vas. Oni su kao muškarci, kojima nije naređen hidžab, mogli da u ljetnim vrućinama budu bolje pokiveni od velikog broja žena, koje su se razgolićavale, a one su te kojima je u osnovi naređen hidžab.

Tvoja istinska vrijednost krije se u tvojoj čednosti, moralu, vjeri, pokornosti Stvoritelju, tvom majčinstvo, pa na kraju i u tvom hidžabu. Ovu tvoje trajne i neprolazne vrijednosti i one te ukrašavaju i kada si mlada i kada ostariš. Ona osoba koja to ne shvati neminovno će pokušati da kao vrijednost istakne nešto što to nije sigurno, a jedno od toga jeste i pokazivanje tijela drugima. A da to nije istinska vrijednost jedne osobe govori nam činjenica da čovjek nije mogao da bira kakav će biti njegov izgled, njegovo tijelo, a da ne govorim što tijelo sa godinama i gubi svoju ljepotu, pa kako da ono bude parametar i pokazatelje nečije vrijednosti?!

Znaj, uvaženo sestro, da ne postoji ništa što Uzvišeni Allah naredi Svojim robovima a da u tome nije korist za njih. Suprotno tome, kršenje bilo koje naredbe Uzvišenog Allaha nosi sa sobom kobne posljedice kako po samog pojedinca tako i po društvo u kojem živi.

Nošenje hidžaba, odnosno njegovo nenošenje najbolji je primjer za to. Nošenjem islamske odjeće žene u velikoj mjeri utječu na suzbijanje svih vrsta nemoralu u jednom društvu, a suprotno tome, razgolićenost nosi mnoge negativne posljedice za jedno društvo, a na vrhu ljestvice tih negativnosti jesu sve vrste nemoralu.

Allaha molim da našim sestrama otvori srca i u njih usadi ljubav prema islamskoj odjeći – hidžabu! Amin!

Priredio: Pezić Elvedin

(minber.ba)

Podvale o "otkrivanju" novih zemalja

Kada su španski osvajači ušli u Južnu Ameriku, napravili su genocid neviđenih razmjera. Pokrali su domorodačko stanovništvo, pokrali njihova bogatstva a prirodne resurse zatrovali. U svoje pohode su išli, ni manje ni više – već uz blagoslov Crkve. Crkva ih i dan-danas slavi, i niko se ne usuđuje nazvati ih hrišćanskim teroristima.

Ne otkriva se zemlja koja je već naseljena. Ne mogu tek tako ući u vašu kuću, postaviti svoju zastavu i reći: "Otkrio sam novu teritoriju. Sada je moja." Kada su Evropljani "otkrili" Australiju, tu je već živio jedan narod. Nazvali su ih Aboridžini. Lijepa riječ. Dali su ime i domorodačkom stanovništvu Amerike. Nisu ih nazvali Amerikancima, već Indijancima. Razlog leži u činjenici da je Kristofer Kolumbo, zapravo, išao u potragu za Indijom, pa se igrom slučaja iskrcao na obale Amerike. Ipak, vidite i sami kakvi šovinisti ljudi mogu biti. Znao je da to nije Indija, pa je i pored toga narod koji je tamo zatekao nazvao Indijancima.

Šovinizam traje i danas. Došljaci, okupatori, sebe nazivaju Amerikancima, a domoroce Indijancima. U Australiji domoroce, narod koji je istinski vlasnik Austrlije, nazivaju Aboridžinima, a sebe nazivaju Australijancima.

Evropljani nisu bili pozvani u Australiju od strane Aboridžina. Niko nije tražio, ali su im tu zemlju oteli, tako što su ih klali, ubijali i proganjali. To je terorizam u najčistijem značenju njegove definicije. Ali, te osvajače niko nije nazvao hrišćanskim teroristima.

Danas Australija blista. Imamo naprednu i savremenu državu, sa širom svijeta poznatim gradovima, poput Sidneja i Melburna. Imamo i genocidnu vladu, koja se trudi da potre sjećanja na to kako je ova država nastala.

Sa jedne strane, grupe ljudi koji čeznu za slobodom i čine sve da je steknu: u Afganistanu, Kašmiru, Čečeniji, Palestini, Indoneziji i Somaliji – nazivate teroristima i ekstremistima, a sa druge strane opravdavate sve genocide koje su vaše države počinile u osvojenim zemljama. To nije pravedno. Zločin je zločin, bez obzira da li ga počinila grupa nazadnih ili grupa naprednih ljudi. Državni zločin je isto tako loš kao i zločin pojedinca. Ipak, državni zločini se zataškavaju, jer vlade imaju moć da sakriju sve tragove. Međutim, vlade se dosljedno bave zločinima pojedinaca i javno ih obznanuju.

Izvor: Od korijena do ploda / Halid Jasin

dr. Nasir ez-Zehrani

Upoznaj Poslanika ﷺ

u nekoliko minuta

PRVA DŽAMIJA NA ZEMLJI

Uzvišeni je Allah rekao: "Prvi hram sagrađen za ljude jeste onaj u Mekki, blagoslovljen je on i putokaz svjetovima. U njemu su znamenja očevidna – mjesto na kojem je stajao Ibrahim." (Alu-Imran, 96-97)

Ebu Zerr, radijallahu anhu, jednom je prilikom upitao Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, koja je prva džamija izgrađena na zemlji, a on mu je odgovorio: "Sveti hram u Mekki." "Akoja poslije nje?", opet ga je upitao Ebu Zerr, radijallahu anhu, a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, odgovori: "Mesdžidul-aksa u Jerusalemu." "A koliko je vremena proteklo između gradnje prve i druge džamije", opet ga upita Ebu Zerr, radijallahu anhu, a Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, odgovori: "Četrdeset godina." (Buhari, 3366, i Muslim, 520)

Ibrahimova blagoslovljena dova

Sa časnog mjesta na kojem je stajao, Ibrahim, alejhis-selm, skrušeno je zavapio i svome Gospodaru uputio iskrenu dovu, rekavši: "Gospodaru naš, pošalji im poslanika, jednog od njih, koji će im ajete Tvoje kazivati i Knjizi ih i mudrosti učiti i očistiti ih, jer Ti si, uistinu, silan i mudar!" (El-Bekara, 129). Uzvišeni Allah odazvao se Ibrahimovim dovama i odredio da se baš u potomstvu njegovog sina

Ismaila pojavi Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, najodabraniji čovjek i pečat svih vjerovjesnika i poslanika. Kada su Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, upitali na koji je način počelo njegovo poslanje i misija, odgovorio je: "Dovom poslanika Ibrahima." (Ahmed, 22261)

Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, o poslaniku ibrahimu

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, podučio je muslimane da stalno u namazu, dok se nalaze na tešehhudu, uče dovu: "Allahumme salli ala Muhammedin, ve ala ali Muhammedin, kema sallejte ala Ibrahime ve ala ali Ibrahime, inneke hamidun medžid. Allahumme barik ala Muhammedin, ve ala ali Muhammedin, kema barekte ala Ibrahime, inneke hamidun Medžid! – Allahu mij, obaspi Svojom milošću Muhammeda i njegov rod, kao što si obasuo Ibrahimov rod, Ti si uistinu hvaljen i slavljjen! Allahu moj, Ti obaspi obiljem Svoga blagoslova Muhammeda i njegov rod, kao što si blagoslovio Ibrahimov rod, Ti si, uistinu hvaljen i slavljjen!" (Buhari, 3370, i Muslim, 406)

Jednom prilikom, neki se čovjek obratio Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, rekavši: "O ti najbolji od svih stvorenja!", a on mu odgovori: "To je poslanik Ibrahim." (Muslim, 2369) Kada je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, dobio sina, sretan i radostan, rekao je: "Sinoć sam dobio sina i nazvao ga imenom svoga pretka Ibrahima." (Muslim, 2315)

Ibn Abas, radijallahu anhuma, prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Prvi čovjek koji će na Sudnjem danu odjenuti odjeću bit će poslanik Ibrahim." (Buhari, 4625. i Muslim, 2860). **Nastavit će se inšallah...**

Izvor: Upoznaj Poslanika u nekoliko minuta / dr. Nazir ez-Zehrani

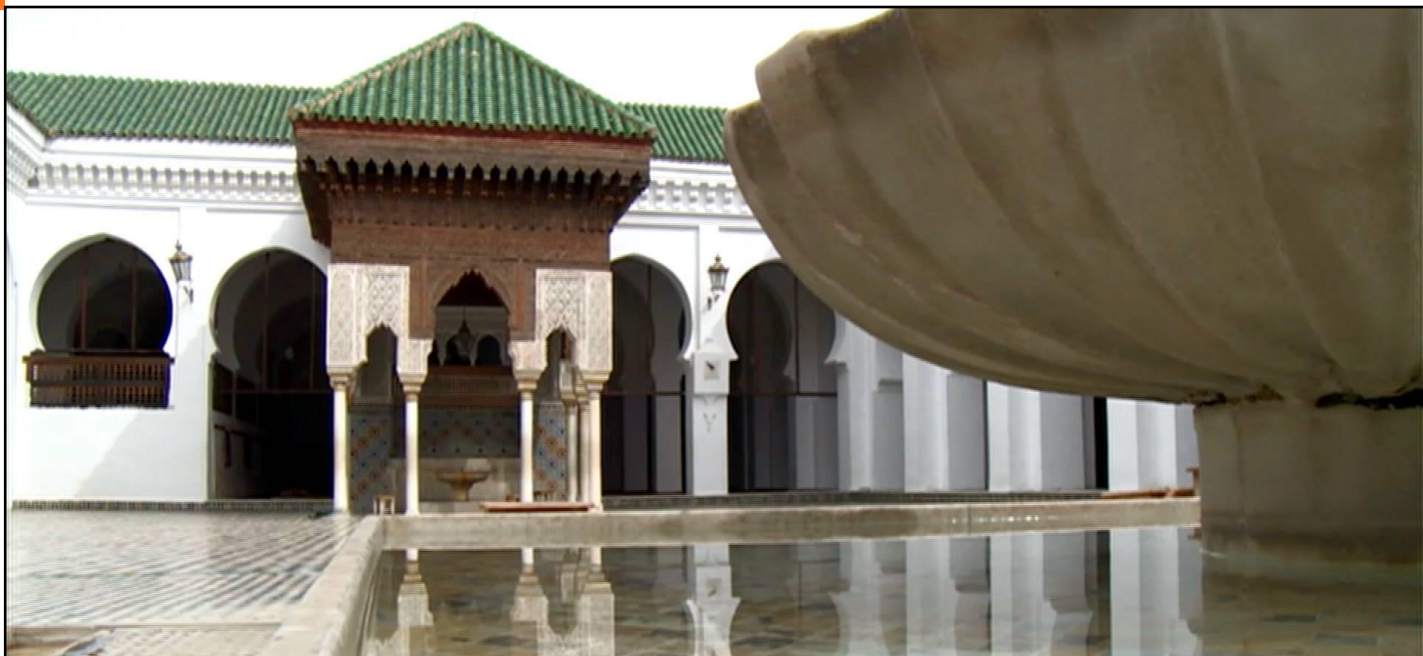
Komunistički nadzornik (špijun)

Međunaroda organizacija za zaštitu i promociju ljudskih prava, Human Rights Watch, objavila je u svom izvještaju da su kineske vlasti, od početka 2018. godine, nametnule program tzv. "kućnog boravka" muslimanskim porodicama u regiji Xinjiang, gdje živi 11 miliona muslimana Ujgura i drugih muslimanskih manjina. Prema programu koji je pokrenula komunistička vlada, državni službenik boravi sa muslimanskom porodicom u određenom vremenskom periodu, tražeći od njih informacije o njihovom životu i političkim mišljenjima i pogledima. U izvještaju objavljenom u utorak, Human Rights Watch pozvao je kinesku vladu da odmah prekine sa

programom kućnih posjeta, nazivajući taj program kršenjem prava na privatnost i porodični život, te kršenjem kulturnih prava nacionalnih manjina zaštićenih međunarodnim zakonima o ljudskim pravima. Istaknuti istraživač pri Organizaciji Human Rights Watch u Kini, Maya Wang, izjavila je: "Muslimanske porodice diljem Xinjianga sada jedu, žive i spavaju pod budnim okom države. Najnovija kampanja i program kineske vlade podrazumijeva čitav niz abnormalnih kontrola svakodnevnog života u regiji." Od 2014. godine, kineske vlasti poslale su oko 200.000 vladinih promatrača i nadzornika za organizirane posjete muslimanskim porodicama čiji je cilj praćenje i uhođenje muslimana. Takvi državni kadrovi obavljaju razne poslove tokom svog boravka, prikupljaju informacije o

porodicama, kao što su njihova politička mišljenja i vjerska ubjeđenja. Oni također provode političku indoktrinaciju, uključujući promociju ideologije "Xi Jinping" (ideologija kineskog predsjednika) i objašnjavanje važnosti čuvanja Kineske komunističke partije i njezine politike u regiji. Oni također upozoravaju ljude na opasnost od "islamskog identiteta", "turskog nacionalizma", "kazahstanskog nacionalizma" i ideologija ili identiteta koje kineska vlada smatra prijetnjom. Kina je odavno nametnula široka ograničenja za temeljna ljudska prava u pokrajini Xinjiang u sjeverozapadnoj Kini, u kojoj živi 11 miliona muslimana Ujgura i drugih muslimanskih manjina, a ta ograničenja uključuju i imena koja mogu davati svojoj djeci. Kina također ograničava Ujgurima i drugim muslimanskim manjinama putovanje izvan pokrajine, spriječava izdavanje pasoša, nameće kineski (mandarinski) jezik u obrazovanju i uhapsila je desetine hiljada muslimana i poslala ih u zatvore bez suđenja.

Izvor: Saff.ba/ **Priredio:**
Abdusamed Nasuf Bušatli

Džamiatu el-Qarvijiin

Najstariji univerzitet na svijetu je u Fasu (Maroko) i osnovala ga je žena po imenu Fatima

Iako mnogi misle da je najstariji univerzitet na svijetu univerzitet u Bolonji (Bologna) u Italiji, koji je osnovan 1088. god... to nije istina.

Istina je da je islamski svijet imao prije Bolonje svoje univerzitete. Iran i Irak su imali univerzitet En-Nizamijeh, koji je osnovan 1065. god.

Prije njega, islamski svjet je imao univerzitet u Kairu poznat kao El-Ezher i koji i dandanas egzistira. Osnovan je između 970. i 972. god.

A još prije El-Ezhera, islamski ummet je osnovao najstariji univerzitet na svijetu i to u gradu Fasu (Maroko). Univerzitet se zove "Džamiatu el-Qarvijiin" i osnovan je 859. god. Tačno 229 god. prije Bolonje. Univerzitet nikada nije prestajao egzistirati i iznjedrio je mnoge umove, među njima i nemuslimane. Na njemu se obrazovao i Silvester II, koji je obnašao funkciju pape u periodu od 999-1003. Zatim, poznati židovski ljekar i filozof svoga zemana, Musa ibn Mejmun.

Od zanimljivosti ovog univerziteta je ta što ga je osnovala jedna žena po imenu Fatima bint Muhammed el-Fihrijj el-Qajravanijj (rođ. 800. god. a umrla 878. god. / 265. god. po Hidžri).

Njeni korijeni dosežu do Uqbe ibn Nafia ef-Fehrijja el-Qurešijja koji je oslobodio Tunis i u njemu osnavao grad Qajravan. Ona je sa svojom porodicom odselila u Fas i tu osnovala univerzitet koji je dobio ime po muhadžirima iz Qajravana. Neka joj se Allah smiluje, obilato je nagradi i smjesti je u Džennetu!

Ako mrziš Arape – mrziš mene!“

Selman r.a., prenosi da je Allahov Poslanik s.a.w.s., rekao: „O Selmane, nemoj me mrziti jer ćeš iz islama ispasti! Rekoh: O Allahov Poslaniče, kako te ja to mogu mrziti, a Allah me je preko Tebe uputio? Reče: Ako budeš mrzio Arape – mrzićeš i mene!“ (Sunen Tirmizi, br.3927., i kaže: Hadis je hasen-garib; Musned Ahmed, br.23782.; Mustedrek, br.6995.; Musned el-Tajalisi, br.658.; el-Mu’udžem el-Kebir, Taberani, br.6093.; Musned el-Bezzar, br.2513.; Šu’abul-Iman, br.1607.; Kenzul-’Ummal, 33921.)

Imam Ebul-’Ala el-Mubarekfuri rhm., u komentaru ovog hadisa, kaže: „Selmane, ako budeš mrzio Arape i mene ćeš, između njih, zamrziti, i ako zamrziš Arape kao narod to te može odvesti tome da zamrziš i mene kao pripadnika tog naroda, ne’uzubillah. Sve u svemu, mržnja prema Arapima može biti sebeb tome da ta osoba zamrzi i prvaka međ’ ljudima, Muhammeda

s.a.w.s., stoga se strogo čuvajte od ovoga grijeha kako ne bi upali u njega!“ (Tuhfetul-Ahvezi, 10/296.)

Šejhul-islam Ibnu Tejmije rhm., je rekao: „Poslanik s.a.w.s., je mržnju prema Arapima opisao time da je to sebeb i razlog napuštanja islama i ispadanja iz vjere, rekavši da onaj ko mrzi njih neizbježno mrzi i njega! Ovim riječima se Poslanik s.a.w.s., posebno obraća Selmanu Persijancu, koji je prethodnik i prvak persijskih muslimana, i čovjek od posebnih vrijednosti, kako bi to ujedno bilo i upozorenje svim persijancima (irancima), jer je Allah dž.š., dao do znanja Muhammedu s.a.w.s., da će šejtan prokleti pokušati zavoditi određene bolesne duše i u ovakvu zabludu.

Poslanik s.a.w.s., je rekao: „O skupino Kurejšija, iskupite se kod Allaha dž.š., jer vas ja od Allaha dž.š., ne mogu sačuvati; o potomci Abdul-Muttalibovi, ja vas od Allaha dž.š., ne mogu sačuvati; o Abbas b. Abdul-Muttalib, amidžo Allahovog Poslanika

s.a.w.s., ja te od Allaha dž.š., ne mogu sačuvati; o Safijjo, tetko Allahovog Poslanika s.a.w.s., ja te od Allaha dž.š., ne mogu sačuvati; o Fatimo, ćerko Muhammedova, ja te od Allaha dž.š., ne mogu sačuvati! Traži od mene šta hoćeš – od Allaha dž.š., te ne mogu sačuvati!“ (Sahihu Muslim, br.525.; Sunen Nesa’i, br.3646.; Musned Ahmed b. Hanbel, br.9792.)

Ovaj hadis, izrečen na ovakav način, je ujedno i upozorenje svima onima koji se pripisuju ili vežu na bilo koji način za navedene kategorije ljudi: Nemojte se zanositi lozom i porijeklom, a da zapostavite dobru riječ i dobro djelo!

Prethodno spomenuti hadis nam je dokaz tome da je mržnja prema Arapima i neprijateljstvo prema njima samo nevjerstvo ili sebeb i razlog zapadanja u nevjerstvo, a značenje hadisa bi bilo da su Arapi bolji i vrijedniji od ostalih ljudi, i da je ljubav prema njima jedan od razloga i faktora koji jačaju iman i vjeru kod čovjeka.

Mržnja prema Arapima nije kao i mržnja prema ostalim nacijama i narodima, jer za mržnju prema ostalim nacijama i narodima nije rečeno: ... jer ćeš iz islama ispasti... niti će se to smatrati mržnjom prema Poslaniku s.a.w.s., i jednom vrstom neprijateljstva.

Ako je mržnja prema Arapima razlog napuštanja vjere, kao i mržnja prema Muhammedu s.a.w.s., to nam sve ukazuje na to da je mrziti njih mnogo teže i gore nego li mrziti ostale narode i nacije što nam ukazuje na to da su oni ujedno najbolji i najvrijedniji narod.

Ljubav i mržnja su u uskoj sprezi sa vrijednošću i odabranošću, pa što je mržnja prema nekome zabranjenija to nam ukazuje na to da je u pitanju neko ko je mnogo vrijedan, te da je ljubav prema njemu - vjera - a sve zbog određenih vrijednosti i fadileta kojih ima pri njemu, i sve to je u suprotnosti sa ljubavlju. Ako je mržnja prema nekome kažnjiva, onda je ljubav prema istome tome nešto što zaslužuje da bude nagrađeno, što je još jedan dokaz fadla i vrijednosti.

Ebu Tahir el-Selefi, u djelu Fadlul-'Areb, bilježi od Džabira b. Abdullaha r.a., da je Allahov Poslanik s.a.w.s., rekao: „Voliti Ebu Bekra i Omera je iman, a mrziti njih dvojicu je kufr; voljeti Ensarije je iman a mrziti njih je kufr; voljeti Arape je iman a mrziti njih je kufr! Ko bude psovao i vrijeđao moje

Ashabe - nad takvim je Allahovo prokletstvo! Ko ih radi mene bude poštovao, ja ću ga ispoštovati na Sudnjemu Danu!“

Harb el-Kermani i drugi su upotrijebljavali za dokaz ovaj hadis, i to u njegovom dijelu: „Ljubav prema Arapima je iman, dok je mržnja prema njima licemjerstvo i nevjerstvo!“ - mada lanac same predaje nije jak, ali se vjerovatno da potvrditi nekim drugim putem.

Ja sam spomenuo ovaj hadis na ovom mjestu zbog toga što se u potpunosti slaže sa Selmanovim r.a., hadisom, u kojem se izričito kaže da je mržnja prema Arapima jedna vrsta nevjerstva, što bi značilo da je ljubav prema njima jedne vrste imana i vjere, pa se u tome ove dvije predaje slažu!

Po ovom pitanju se bilježe brojne predaje koje osuđuju svaki negativni postupak spram Arapa, poput predaje u kojoj Poslanik s.a.w.s., kaže: „Ko bude izdavao i varao Arape - neće imati moj Šefa'at i zauzimanje na Sudnjemu Danu, i neće steći moju ljubav!“ (Sunen el-Tirmizi, br.3928.)

Značenje ovog hadisa je blisko značenju Selmanovog r.a., hadisa, jer se izdaja i varanje obično ne rade onima koji se vole, već baš nasuprot izdaja i varanje se rade onima koji budu prezreni od strane nekoga ili omraženi kod njega, tako da je značenje ovog hadisa blisko značenju Selmanovog r.a., hadisa, i

ako Husajna, raviju koji prenosi ovaj hadis, ne prihvata većina hafiza hadisa.“ (Pogledaj: Iktida'ul-Siratil-Mustekim, 1/440.)

Šejhul-islam Ibnu Tejmije rhm., citira riječi Ebu Muhammed Harb el-Kermanija rhm., koji, između ostalog, kaže: „Znamo Arapima pravo njihovo i vrijednost njihovu i prednost njihovu i volimo ih shodno hadisu Poslanika s.a.w.s., koji je rekao da je iman -vjera, voliti ih i da je nifak - licemjerstvo, mrziti ih. Ne zastupamo stav nacionalista niti stav robovoskog šlama koji ne vole Arape, i ne priznaju im vrijednosti. Riječi takvih ljudi su klasični bid'at-novotarija, i hilaf-raskol!“ Prenosi se da su ovo bile i riječi imama Ahmeda rhm., kako to stoji u risali Ahmed b. Seida el-Istahrija, pa bi ovo bio i njegov stav i stav većine islamske uleme.

Postoji jedan broj ljudi koji smatraju da Arapi nemaju nikakve prednosti nad ne-arapima, i takvi se nazivaju el-Šu'ubijje (nacionalisti), zbog pristrasnosti svojim nacijama i narodnosti, a ima i onih koji neke narode i nacije smatraju vrijednijim od Arapa!?

U globalu, ovakav stav će biti plod nečijeg nifaka i licemjerstva ili u ubjeđenju i vjerovanju (i'tikad), ili u praksi i djelima koji su proizišli iz same have i pohote duše, uz sve šubhe i nejasnoće koje proizilaze iz toga, pa se zbog toga u hadisu kaže: „Ljubav prema

Arapima je iman, dok je mržnja prema njima nifak-licemjerstvo!“

Govor o ovoj temi teško da može proći bez duševne pohote i pristrasnosti, i šejtanskom djelovanju s obje strane, što je u svakoj mes'eli zabranjeno! Allah dž.š., je naredio vjernicima da se čvrsto Allahovog užeta drže, zabranivši im da se razbijaju i razilaze.

Allah dž.š., je vjernicima naredio da rade na popravljanju i liječenju svoje duše, dok je Poslanik s.a.w.s., rekao: „Primjer vjernika u međusobnoj ljubavi, samilosti i povezanosti jeste poput primjera jednog tijela – ako se samo jedan dio tijela požali na nešto čitavo tijelo mu se odazove sa groznicom i nesanicom!“ (Muttefekun 'alejh)

Poslanik s.a.w.s., je rekao: „Nemojte se bojkotovati, nemojte leđa jedni drugima okretati, nemojte se mrziti, nemojte jedni drugima zavidjeti, budite, o Allahovi robovi, braća, onako kako vam je Allah dž.š., naredio!“ (Muttefekun 'alejh) Ajeta i hadisa po ovom pitanju je mnogo!

Dokaz koji nam eksplicite govori o vrijednosti Arapa, zatim o posebnoj vrijednosti arapskog plemena Kurejš, zatim o vrijednosti

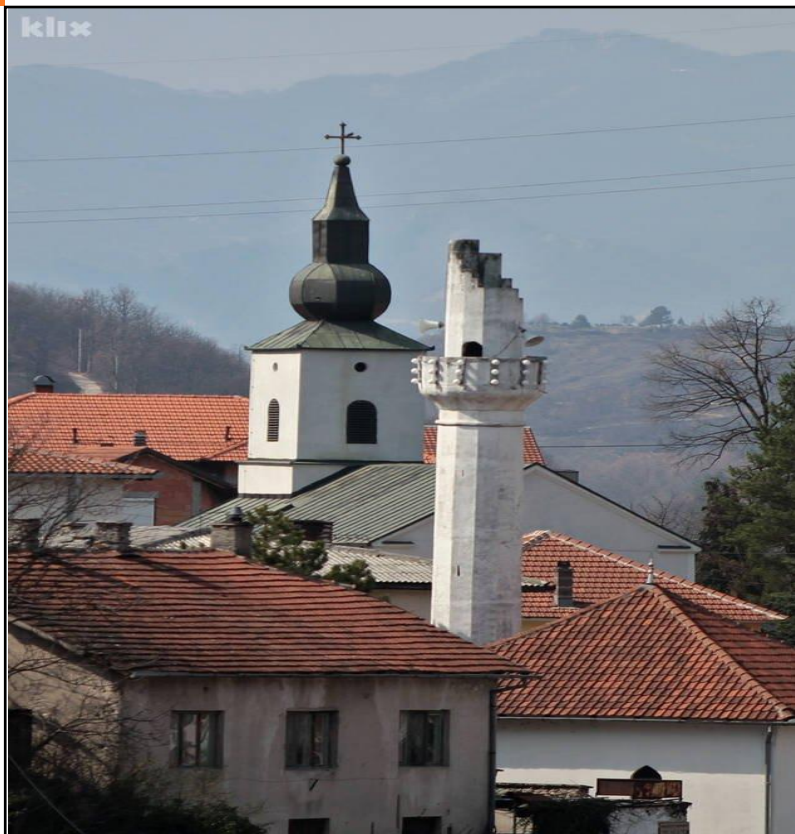
kurejšijskog trbuha Benu Hašim, jeste predaja koju bilježi imam Tirmizi u Sunenu, br.3608., u kojoj Poslanik s.a.w.s., kaže: „Allah dž.š., je stvorio ljude, pa me je učinio da poniknem u njihovom najboljem dijelu, zatim je ljude razdijelio na plemena, pa me je učinio da sam porijeklom iz najboljeg plemena, zatim ih je podijelio na kuće pa me je dao u najboljoj kući, tako da sam ja najvrijedniji od ljudi, i iz najvrijednije sam kuće!“ (Pogledaj: Iktida'ul-Siratil-Mustekim, 1/420-424.; Hadijel-Ervah ila Biladil-Efrah, 1/292.)

Osman b. Affan r.a., prenosi da je Poslanik s.a.w.s., rekao: „Ko bude izdavao i varao Arape – neće imati moj Šefa'at i zauzimanje na Sudnjemu Danu, i neće steći moju ljubav!“ (Sunen el-Tirmizi, br.3928., 5/724.; Musned Ahmed b. Hanbel, br.519.; Musned el-Bezzar, br.354.; Musannef Ibnu Ebi Šejbeh, br.32471.)

Imam Ebul-'Ala el-Mubarekfuri rhm., u komentaru ovog hadisa, kaže: „Varanje je u suprotnosti sa upućivanjem savjeta i nasihatom, pa ko se time bude bavio spram Arapa neće imati moje zauzimanje na Sudnjemu danu, niti takvog čovjeka ja volim!“ (Tuhfetul-Ahvezi, 10/296.)

Imam Abdurre'uf el-Menavi rhm., kaže: „El-Hakim rhm., kaže: „Varanje Arapa će se ogledati u njihovom odbijanju od upute islama i vjere, ili u njihovom odbijanju od Sunneta Muhammeda s.a.w.s., pa ko se bude time bavio taj je prekinuo rodbinsku vezu između njega i njih, pa je zbog toga, osoba koja to čini, izgubila pravo na Šefa'at i ljubav Muhammeda s.a.w.s.. Ko vara i izdaje Arape to čini zbog toga što im zavidi na onome čime ih je Allah dž.š., obdario. Varanje Arapa će se ogledati i u ponižavanju njihovog ponosa i umanjivanju im na značaju! Ibnu Tejmije rhm., je rekao: Ovaj hadis je poput hadisa u kojem je Poslanik s.a.w.s., rekao: „O Selmane, nemoj me mrziti – kako ne bi otpao od islama! Reče: Kako te ja to mogu mrziti o Allahov Poslaniče, a preko tebe me je Allah dž.š., uputio!? Poslanik s.a.w.s., reče: Ako budeš mrzio Arape – mrzićeš i mene!“ Ovaj hadis je sličan prethodno navedenom, jer se izdaja i varanje ne rade prema onima koji su voljeni, već se izdaje i varanje rade prema onime koje neko prezire ili mrzi!“ (Pogledaj: Fejzul-Kadir, br.8880., 6/185.)

Priredio: Sead Ef. Jasavić

Ovo je džamija koju mještani ne žele obnoviti

Ovo je vardačka džamija u Konjicu i sada je sa slomljenom munarom od četničkog tenka sa agresorskih položaja iznad Konjica.

Odlukom tadašnjeg glavnog imama muderriza Nezima Halilovića i izvršnog odbora medžlisa Konjic donosi odluku da ostane munara bez jednog dijela građevine.

Veliki broj Konjičana želi da ostane ovako srušena da bude podsjetnik generacijama u budućnosti.

Naprijed od vardačke džamije je Pravoslavna crkva.

Kada pop izađe ispred kuće vidi šta su mu

braća Srbi srušili.

Dr. Jusuf Mulić u knjizi „Konjic i njegova okolina za vrijeme osmanske vladavine“ navodi da je ovu džamiju sagradio Husein-beg buljukbaša, sin Mehmed-bega.

U knjizi „Četiri stoljeća Mostarskog muftijstva“ dr. Mulić, navodeći da je kao vakif Vardačke džamije naveden Husein-beg Mulić i prateći dolazak Mulića u Konjic, izvodi zaključak da ova džamija nije mogla biti sagrađena do 1684. godine kada ova porodica tek dolazi u Konjic iz Boke Kotorske.

U zabilježci u ruznamče defteru za ovu džamiju se navodi podatak o imenovanju imama. Godine 1769/70. je umjesto Huseina postavljen Fazlulah. Tu se navodi da je Husein-beg po činu buljukbaša i da mu je otac bio Mehmed-beg.

Ova džamija je od kraja Drugog svjetskog rata pa sve do 1971 godine, bila od strane komunističkog režima pretvorena u magacin.

1971. godine, je vraćena je na brigu Islamskoj zajednici i do 1973 se renovirala, te se od tada u njoj klanja svih pet vakata namaza.

Džamija je renovirana i 1989. godine za vrijeme glavnog imama Safet ef. Karamana. prvog proširivanja i obnavljanja 2008/09. godine, imala kvadratnu osnovu 7,6 x 7,6 m. Krov je bio na četiri vode i prvobitno je bio pokriven pločom. Ulazna vrata su bila svedena na ćemer, a okvir od kamena s dvokrilnim vratima. Unutrašnjost džamije nije imala nikakvih posebnih dekoracija. Mihrab je do obnove bio uklesan u zid džamije bez dekoracija.

Kao i većina Konjičkih džamija i Vardačka džamija je priličito oštećena u agresiji na Konjic, odnosno čitavu Bosnu i Hercegovinu, u periodu 1992-1996.g. Eksplozivnim sredstvima (najvjerojatnije tenkovskim projektilom ispaljenim iz pravca Boraka) uništen joj dio munare iznad šerefe a od posljedica granatiranja došlo je i do drugih oštećenja na krovu i zidovima džamije.

Prilikom obnavljanja vođeni idejom da munara ove džamije bude znak spomena na vakat koji nam se desio predstavnici Islamske zajednice su odlučili da restaurirajući ovu džamiju i munaru ne obnavljaju dio koji je porušen tako da je ovo danas jedna od rijetkih džamija u Bosni i Hercegovini koja nema vrh munare.

Grußbotschaft von Bundespräsident Steinmeier zum Fest des Fastenbrechens 2018

13. Juni 2018

Bundespräsident Frank-Walter Steinmeier hat zum Fest des Fastenbrechens eine Grußbotschaft an die Muslime in Deutschland gesandt:

"Zum Fest des Fastenbrechens am Ende des diesjährigen Ramadan grüße ich alle muslimischen Mitbürgerinnen und Mitbürger und alle Muslime, die in Deutschland leben. Dieses große Fest verbindet Muslime unterschiedlicher Richtungen miteinander, es verbindet die Familien, ob sie nah beieinander leben oder in die Ferne Grüße senden. Es erneuert das Gefühl der Zusammengehörigkeit in dem einen Glauben an den barmherzigen Gott.

Immer selbstverständlicher wird das Fest des Fastenbrechens aber auch gemeinsam mit nichtmuslimischen Freunden und Nachbarn gefeiert. Der Lebensmut und die Freude, die wir aus wirklich gelebtem Glauben erfahren, führen nicht zu ängstlicher Abkapselung oder gar zu aggressiver Selbstbehauptung, vielmehr öffnen wir uns freundlich und einladend dem Anderen.

In den vergangenen Wochen konnten wir alle in Deutschland wieder einmal das friedensstiftende Wirken von Mevlüde Genç kennenlernen, die vor 25 Jahren beim Mordanschlag in Solingen so schweres Leid erfahren hat. Immer aber hat sie Versöhnung vorgelebt – und sie ist so zu einem Vorbild geworden. Die Kraft zur Versöhnung gewinnt sie aus ihrem islamischen Glauben – und sie erzählt, wie sie bereits als kleines Mädchen in der Moschee ihres türkischen Heimatortes gelernt hat, dass vor Gott alle Menschen gleich sind, sich als Geschwister begegnen und friedlich miteinander leben sollen.

Als Bundespräsident wünsche ich von Herzen, dass diese Botschaft auch in allen Moscheen in Deutschland verkündigt wird. Und natürlich auch in allen Kirchen und Synagogen.

Ein leidenschaftlicher Glaube, aus dem uns Trost und Orientierung kommen, der uns Heimat, Geborgenheit und Identität schenkt, ein solcher Glaube weiß auch, dass er Verantwortung trägt für das friedliche und gedeihliche Zusammenleben aller in unserem Land."

Quelle: Bundespraesident.de

Ko su (istinske) legende?

Nije prava legenda Mesi, niti je to Kristijano Ronaldo... Nego:

- 1 – Legenda je Osman b. Affan koji je proučio cijeli Kur'an na jednom rekatu;
- 2 – Legenda je Alija b. Ebi Talib koji je sam iščupao ogromna vrata tvrđave Hajber;
- 3 – Legenda je Zubejr b. Awwam koji je sam napao mušričku trđavu i tako bio uzrokom velike pobjede muslimana;
- 4 – Legenda je Dirar b. el-Ezver koji je sam napao rimljansku vojsku;
- 5 – Legenda je Halid b. Velid koji je sam napao neprijateljsku vojsku, kidnapovao njihovog vojskovođu i vratio se u redove muslimanske vojske;
- 6 – Legenda je halifa Omer b. Abdul-Aziz kojem je bilo potrebno manje od dvije godine vladavine da niko u njegovoj državi ne bude siromah koji može primiti zekat;
- 7 – Legenda je Halid b. Velid koji je učestvovao u 100 bitki, a nijednu nije izgubio;
- 8 – Legenda je Alija b. Ebi Talib koji se u jednoj bici borio sa dvije sablje, a konjem upravljao nogama;
- 9 – Legenda je Dža'fer et-Tajjar koji je, nakon što su mu odsječene obje ruke, zastavu uzeo u naramak;
- 10 – Legenda je h. Omer koji je javno učinio hidžru, dok su svi ashabi to uradili tajno; (Opasao je svoju sablju, stavio luk sa strijelama na svoje rame i uzeo svoj poznati štap u ruke, a zatim otišao do Kabe, učinio tavaf sedam puta, klanjao dva rekata iza Mekam Ibrahima. Potom se obratio mušricima koji su u grupama, pored Kabe, sjedili riječima: "Kako ste vi loši ljudi, Allah će vas sigurno poniziti! Ko želi da njegova majka za njim zaplače, da mu djeca postanu jetimi i žena ostane udovica, neka me sačeka iza ove doline!" Niko se nije usudio da to uradi.)
- 11 – Legenda je Hamza b. Abdul-Muttalib koji je, nakon što je čuo da je Ebu Džehl grdio i povrijedio Poslanika, s.a.v.s., otišao do njega i udario ga šakom u lice rekavši: "Zar ćeš ga vrijeđati, a ja sam u njegovoj vjeri, govorim ono što on govori?! Uzvrati meni ako smiješ!"

Molim Allaha da nas učini ponosnim na islam i njegove časne sljedbenike!

Amin!

Izvor: Zuhdijaadilovic.com

Poslanikov ogrtač

Munafici su oni koji se pretvaraju da vjeruju. Oni lažu da vjeruju u Allaha i zbog toga uvijek prave spletke vjernicima. Glavni vođa munafika u Medini je bio Abdullah ibn Ubejj. On je koristio svaku priliku da ubacuje smutnju među muslimane. Tako je bilo kad su muslimani krenuli u bitku na Uhud. Uspjelo je ovom munafiku da prevari više od 300 muslimanskih boraca i vrati ih u Medinu, ta tako znatno oslabi muslimasku vojsku. Također je bio glavni vođa onih koji su slagali na majku svih vjernika, Aišu, Allah sa njom bio zadovoljan, i potvorili je da je učinila blud. Nije bilo u Medini nešto od lošeg, a da tu na čelu nije bio ovaj munafik. Ali je došlo vrijeme i ovaj munafik se smrtno razboli. Dozvaio je svog sina, koji se također zvao Abdullah, da ode i pozove Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem. Abdullah je bio pravi i iskreni vjernik. Volio je mnogo Allaha i Njegova poslanika, i mnogo je mrzio i prezirao ono što je radio njegov otac. Ipak je poslušao oca i otišao je kod Poslanika, te mu prenio očev poziv. U tom momentu je kod Allahovog poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem sjedio Omer ibn Hattab, radijallahu 'anh. Omer se mnogo razljuti kada je čuo za munafikov poziv. Molio je Poslanika da se ne odazove i napominjao mu je sve ono što je ovaj munafik uradio muslimanima. Ali je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, ipak odlučio da ga posjeti. Uzeo je svoj ogrtač i krenuo je sa Omerom prema kući munafika. Kad su ušli u kuću, molio je munafik da ga Resulallah pokrije svojim ogrtačem i tako umre ispod njega. Omer je u tom momentu sav pocrvenio od bijesa i ponovo je nabrajao Poslaniku spletke koje je ovaj munafik učinio muslimanima. Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je ipak najmilostiviji od svih ljudi. Dao je svoj ogrtač i ispunio je želju ovom munafiku. Ovaj munafik je nakon ispunjavanja njegove želje ispustio svoju dušu i preselio prekriven sa ogrtačem Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem. Omer je zbog toga bio mnogo ljut, jer je dobro poznao ovog munafika. Govorio je: „Sretan li je ovaj munafik! Nakon tolikog zla kojeg je uradio Poslaniku i muslimanima, ipak je umro prekriven sa Poslanikovim ogrtačem. Mnogi od nas kad budu umirali neće imati takvu sreću kao i on.“ Allahov Poslanik mu reče: „Omere, smiri se! Zašto da mu ne udovoljim na trenutak, prije nego što uđe u vječnu patnju? Neće se ovaj munafik spasiti Allahove kazne zbog pokrivanja mojim ogrtačem! Niti će bilo kog drugog spasiti to što bi se pokrio sa mojim ogrtačem. Svaki čovjek se može spasiti samo sa čvrstim vjerovanjem u Allaha, džellešanuhu, činenjem dobrih dijela i klonjenja loših!“

FIRDEUS - INFO

**Predavanje
za bracu i sestre**

**na temu:
Propisi posta**

Predavac: Hafiz Edis Gorcevic

WALDSTRASSE 167, 63071 OFFENBACH
12.05.2018 | 19:30

U SUSRET RAMAZANU

U nizu predramazanskih aktivnosti, dzemat Firdeus Offenbach i ove godine organizovao predavanje i druženje "U susret Ramazanu".

Gost predavac je ovaj put bio hafiz Edis Gorcević

GRILLFEST

Uz jednu lijepu, bratsku i opuštenu atmosferu su se džematlije okupile u Firdeus-Garten, kušali domaće specijalitete i muhabetile do kasno poslije podne. Allah nas je počastio sa sunčanim danom i to je ovom skupu dalo dodatnu atmosferu i čar.

Želimo da se zahvalimo svima onima koji su na bilo koji način sudjelovanju u organizaciji ovog lijepog skupa.

Vaš džemat Firdeus, džemat sa srcem ❤️

TERAVIJE I ZAJEDNIČKI IFTARI

Ovaj ramazan kod nas je boravio Abdulkadir Omerović, učenik treće godine Behram-Begove medrese u Tuzli, prelijep glas, ponašanje i disciplina krasile su ovog hairli insana.

Svake subote naše vrijedne sestre su spremale hranu za zajednički iftar. Molimo uzvišenog da ih obilato nagradi.

BAJRAMSKO SIJELO

Zaista će nam ovaj Bajram ostati kao jedan od najljepših događaja dugo u sjećanju.

Lijepa riječ, lijepa atmosfera i čista srca ostavljaju pozitivan i prelijep trag na čovjeka.

Nekoliko utisaka sa bajramske kahve u Firdeus-Garten ❤️

IFTAR ZA HANUMICE

Iftaru je prisustvovalo oko tridesetak žena i djevojaka, članica i aktivistica džemata Firdeus. Uz zajednički iftar i bolje upoznavanje, prisutne su razmjenjivale iskustva i ideje sa željom da se još jače udružimo u činjenju dobra i odvrtaanju od zla.

SUFARA HALKA KUR'ANA

Islamska zajednica Bosanske Hercegovine
DŽEMAT FIRDEUS OFFENBACH

Sufara i halka Kur'ana za sestre

Sufara za početnike
Halka Kur'ana

Rekao je Muhammed s.a.w.s.:
"Učite Kur'an, jer će, uistinu, on (Kur'an) doći na Sudnji dan kao šefadžija (zagovornik) onima koji ga budu učili."

{ Sestre Džemata Firdeus vas pozivaju i očekuju s radošću. }
KURS JE BESPLATAN I NIJE USLOV BITI ČLAN DŽEMATA!
Kontakt telefon: 0163-3728476 [Muallima Ajla]

KURS ARAPSKOG PISMA SUFARE I HALKA KUR'ANA

Cijenene sestre, džemat Firdeus Offenbach vam nudi besplatan kurs arapskog pisma "Sufara" kao i halku Kur'ana za one koje su savladale Sufaru i znaju učiti iz Kur'ana ili žele učvrstiti svoje znanje.

Kurs je besplatan za sve zainteresovane i nije uslov biti član našeg džemata.

Dodajte da učimo zajedno Allahovu vjeru, očekujemo vas s radošću 🌸

BUDIMO I MI MEKTEB

Uspješno je završena mektebska godina 2017/2018 i krunisana priredbom gdje su polaznici mekteba nastupali i time pokazali nešto od naučenog gradiva. Učesnici su izlagali medju ostalom razna sura, islamske i imanske šarte, izvedba ilahije kao i izlomak sure Jasin od učenice druge grupe, Lenni Mujakić koja je za vrlo kratko vrijeme savladala sufaru.

Nakon podjele svjedočanstva i paketića je slijedilo druženje u Firdeus-Garten uz poslastice i bosanske specijalitete.

Želimo da se zahvalimo svima onima koji su u protekloj godini uložili puno truda u mektebskom radu kao i roditeljima koji su bili jako angažovani što se izrazilo i na mektebski rad i napredak.

Takodjer se želimo zahvaliti Firmi Steuerbüro "Sirat Finance" i njihovim čelnicima koji su donirali i pripremili bajramske paketiće i usrećili naše mališane. Molimo

Allaha da im primi njihovo djelo i nagradi obilatno, Amin

Pripremio: Kemal Džomba

Islamska zajednica Bosnjaka Offenbach
Džemat Firdeus Offenbach

Genocid je *Zaboraviti*

"MARŠ MIRA"

Subota **07.Juli 2018**

- Okupljanje u **13.30**
a početak marša u **14.00** sati
- Wald Strasse 167
Offenbach am Main

Specijalni GOST:
Nedžad Avdić

Čovjek koji je preživio strijeljanje u Srebrenici

8372...

REMEMBERING
SREBRENICA

SCHWEIGEMARSCH

ZUM 23. JAHRESTAG DES
VÖLKERMORDES IN **SREBRENICA**

07. JULI 2018 UM 14:00 UHR

Treffpunkt : Wald Str. 167 Offenbach am Main

Islamische Gemeinschaft der Bosniaken Offenbach
Bürgerforum Firdeus e.V